

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/728/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.186/2025/9. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben a Kúria Bfv.I.186/2025/9. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze a bírósági döntésekben rögzített tényállás és az alkotmányjogi panasz alapján.
- [3] 2.1. Az indítványozó (aki az alapul szolgáló büntetőügyben vádlott) és egy pénzügyintézet (aki az alkotmányjogi panaszra okot adó büntetőeljárásban magánvádló, a továbbiakban: pénzügyintézet vagy magánvádló) között éveken át szerződéses kapcsolat állt fenn. A pénzügyintézet 2016. április 24-i hatállyal megszüntette az indítványozóval fennálló valamennyi szerződéses és ügyféli viszonyát. Az indítványozó 2013 decemberétől nagyszámú panaszt terjesztett elő írásban és telefonon. Az indítványozó által 2017. december 27-én és 2018. január 18-án jelentős számú címzettnek – köztük a pénzügyintézethez nem, vagy csak áttételesen (az anyacégen keresztül) kapcsolódó gazdasági társaságnak – elküldött e-mailekben foglalt sérelmes kijelentések miatt a pénzügyintézet mint magánvádló jogi képviselője útján magánindítványt terjesztett elő.
- [4] 2.2. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.11.439/2018/28. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót folytatólagosan elkövetett rágalmozás vétségében, ezért őt egy évre próbára bocsátotta.
- [5] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.8273/2020/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét

megváltoztatta, az indítványozót bűnösnek kimondó korábbi jogerős ítélet alapján elrendelt próbára bocsátást megszüntette, és az indítványozóval szemben halmazati büntetésül pénzbüntetést szabott ki. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [6] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt, kérve elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a büntetőeljárás megszüntetését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a terhelt felmentését, harmadlagosan pedig a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását.
- [7] A Kúria Bfv.I.186/2025/9. számú végzésével az első- és másodfokú bíróság ítéleteit hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a magánvádló jogi képviselője szabályszerű meghatalmazással rendelkezett. Vizsgálta továbbá, hogy a jogi személy magánvádló képviselőjében eljáró személyek a büntetőeljárásban törvényes képviselőnek minősülnek-e. Rögzítette, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései értelmében, ha a sértett nem természetes személy, nevében törvényes képviselő jár el. A Be. a büntetőeljárásban a törvényes képviselő meghatározását nem kizárólagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti törvényes képviselő fogalmához köti. Ha a büntetőeljárásban részt vevő személy több törvényes képviselővel rendelkezik, eltérő megegyezésük hiányában az ügyben elsőként fellépő törvényes képviselő jár el. A Be. értelmező rendelkezése szerint pedig a Be. alkalmazásában törvényes képviselőnek minősül a Ptk. szerinti szervezeti képviselő. Szervezeti képviselőnek minősülnek a magánvádló azon munkavállalói is, akik a cégnyilvántartás adatai szerint meghatározott ügykörben, együttes aláírási joggal rendelkeznek.
- [8] A Kúria megállapította, hogy a magánindítványt joghatályosan a nem természetes személy képviselője is előterjesztheti, aki jelen esetben az érvényes meghatalmazással rendelkező ügyvéd volt. Erre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a feljelentésben egyedüli törvényes képviselőként olyan személyt tüntettek fel, aki a képviselői jogát önállóan nem gyakorolhatja. Nem indokolja a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a személyes meghallgatáson megvalósult esetleges szabálysértés sem, mivel az eljárás nem fejeződött be, és a személyes meghallgatáson bizonyítás nem folyik.
- [9] A tárgyalások, illetve a másodfokú nyilvános ülés szabályszerűségét illetően a Kúria rögzítette, hogy a tárgyalásokon megjelent munkavállaló valóban nem rendelkezett a Ptk. szerinti önálló törvényes képviselői joggal, azonban – mint a magánvádló jogi személy bejegyzett kamarai jogtanácsosa – az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) rendelkezései értelmében a büntetőeljárásban a jogi személy képviselőjére jogosult volt.

- [10] A döntés elvi tartalmaként rögzítette, hogy a nem természetes személy kamarai bejegyzett jogtanácsosa törvényen alapuló, önálló képviseleti joggal rendelkezik, ekként a büntetőeljárásban törvényes képviselőnek minősül.
- [11] Ezt követően a Kúria vizsgálta a felülvizsgálati indítvány azon elemét, mely a rágalmazás vétsége tekintetében anyagi jogszabálysértésre hivatkozással vitatta az indítványozó bűnösségét. Rögzítette, hogy a rágalmazás miatti büntetőjogi felelősség megállapításának feltétele, hogy a cselekmény tényállásszerű, jogellenes és amennyiben a valóság bizonyításának helye van, az nem vezet eredményre. A konkrét esetben a rágalmazó cselekmény tényállásszerű volt. Kiemelte a Kúria, hogy a büntetőeljárásban annak nem volt jelentősége, hogy a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a magánvádló pénzügyi intézetet a terhelt panaszának kivizsgálására utasította-e. A sérelmezett e-mailek a fogyasztóvédelmi törvény szerinti panasznak minősülnek, azonban az e-mailek tartalmára, benyújtásuk módjára és körülményeire tekintettel jogellenességet kizáró ok nem volt megállapítható. A Kúria egyetértett az eljáró bíróságokkal abban, hogy az indítványozó túllépte mind a véleménynyilvánítás, mind a panaszjog gyakorlásának a határait, cselekménye nemcsak tényállásszerű, hanem társadalomra is veszélyes.
- [12] A döntés elvi tartalmaként állapította meg, hogy a rágalmazás vétsége kapcsán nem állapítható meg a panaszjog gyakorlása mint jogellenességet kizáró ok, amennyiben az elkövető nyilvánvalóan rosszhiszeműen, az irányadó panasz eljárás rendjétől jelentősen eltérve, nagy nyilvánosság előtt fogalmaz meg becsületsértő tényállítást.
- [13] A Kúria a valóság bizonyítását az ügyben mellőzhetetlennek ítélte, ugyanakkor megállapította, hogy a rágalmazás vétségével alaki halmazatban álló becsületsértés vétsége tényállási elemei is megvalósultak, ami azt jelentené, hogy amennyiben a valóság bizonyítása eredményre vezetne is, az indítványozó felmentésére nem kerülhetne sor, legfeljebb a bűncselekmény minősítése változna, ezért a felülvizsgálat e tekintetben is alaptalan.
- [14] 2.3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, mivel álláspontja szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, C) cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseit, valamint a 25. cikk (3) bekezdését.
- [15] A tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelmét abban látja, hogy nézete szerint a büntetőeljárás során (a személyes meghallgatáskor, és a későbbiekben a tárgyalások alkalmával) a magánvádló törvényes képvisellete nem volt igazolt, a Kúria azonban a törvényes képvisellete hiányát – mely az eljárás érvényességét érintő abszolút eljárási szabálysértés – érdemben nem vizsgálta, figyelmen kívül hagyta a kógens szabályt [a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontját], ezáltal nem biztosította a felek eljárási egyenlőségét, önkényes döntést hozott, és a jogorvoslat lehetőségét kiüresítette.

- [16] Megismételte a felülvizsgálati kérelmében is előadott érvelését, mely szerint a magánvádló képviselőjében fellépő munkavállalók önálló képviselői joggal nem rendelkeztek, továbbá a kamarai jogtanácsosi státusz nem keletkeztet törvényes képviselői jogot, és nem helyettesíti a Ptk. szerinti szervezeti vagy törvényes képviselőt. Érvelése szerint a Kúria „összekeverte” az Ütv. szerinti jogi képviselőt a Ptk. szerinti törvényes képviselővel, és azzal, hogy a döntését közzétette, precedenst teremtett a törvényes képviselő fogalmának „félreértelmezéséről”, ami az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezetett jogbiztonság elvének sérelmét is eredményezte.
- [17] Álláspontja szerint a Kúria figyelmen kívül hagyta azon következetes bírói gyakorlatot, mely szerint a panaszjog gyakorlása során tett kijelentések nem minősülhetnek rágalmazásnak, ha azok a panasz tárgyához kapcsolódnak, valamint a panaszjog gyakorlása során tett túlzó, indulatos vagy bántó kifejezések nem büntetőjogi relevanciájúak, ha a közlés célja a panasz előterjesztése. Nézete szerint a panaszjog kiüresítése, a panaszjog gyakorlása mint jogellenességet kizáró ok figyelmen kívül hagyása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, a jogorvoslathoz való jogot és a véleménynyilvánítás szabadságát.
- [18] Az indítványozó szerint a Kúria hatáskörét túllépte, a hatalommegosztás elvét, a jogbiztonság elvét, a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogorvoslathoz való jogot is megsértette, amikor az MNB határozatával ellentétesen nem tekintette panasznak az általa küldött e-maileket.
- [19] Meglátása szerint a Kúria kérelem nélkül, hatáskörét túllépve állapított meg jogi személy sérelmére elkövetett új bűncselekményt (becsületsértés vétsége), továbbá önkényesen mellőzte a valóság bizonyítását, ezáltal a jogbiztonság elvének, a tisztességes eljáráshoz való jognak és a jogorvoslathoz való jognak a sérelmét idézte elő.
- [20] A véleménynyilvánítás szabadságának sérelme körében kifogásolja, hogy a bíróság indokolás nélkül mellőzte a valóság bizonyítását, valamint mellőzte a tényállítás és értékítélet elhatárolását. A véleménynyilvánítás szabadságának lényeges tartalmát sérti, hogy a bíróság a panaszjog gyakorlását szankcióval sújtotta anélkül, hogy a közlés kontextusát vizsgálta volna. Nézete szerint a jogi személlyel szembeni kritika alkotmányos szempontból csak kivételesen korlátozható, és az általa tett kijelentés nem valósít meg bűncselekményt a jogi személy sérelmére.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [22] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan

napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a panaszt a törvényi határidőn belül terjesztette elő. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel a bírósági eljárásban vádlotti minőségben vett részt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.

- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az indítványozó a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, C) cikkével és a 25. cikk (3) bekezdésével összefüggésben is állította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az indítvány ilyen irányú indokolást nem tartalmazott, így ebben e vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatára nincs lehetőség. Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése a hatalommegosztás alkotmányos alapelvét rögzíti, amivel kapcsolatban az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy nem tekinthető az Alaptörvényben biztosított jognak, így annak sérelmére alkotmányjogi panasz nem alapítható {3002/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [24], 3384/2018. (XII. 14.) AB határozat, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben is, hogy az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése nem biztosít az indítványozó számára olyan jogot, amire alkotmányjogi panasz alapítható {pl. 3039/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [28], 13/2020. (VI. 22.) AB határozat, Indokolás [11]}.
- [24] 3.2. Az alkotmányjogi panasz egyebekben az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben foglalt határozott kérelem követelményének is csak részben felel meg, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntést, továbbá kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntés megsemmisítésére, ugyanakkor nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti feltételt, amikor nem indokolja, hogy a támadott bírósági döntés miért és mennyiben sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdését.
- [25] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog sérelme vonatkozásában az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a töretlen gyakorlata értelmében a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog tartalmával nem áll alkotmányjogi összefüggésben {lásd: 3242/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [24]; 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a jogorvoslathoz való alapjog alkotmányos védelmi köre ugyanis a rendes jogorvoslatokra terjed ki {lásd: 3266/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [16],

- 3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [12], 3162/2020 (V. 21.) AB végzés, Indokolás [16], 3112/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ténylegesen csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és a IX. cikk (1) bekezdésével összefüggésben tartalmaz értékelhető alkotmányjogi indokolást.
- [27] 4. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [28] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos kifogásai egyrészt arra irányultak, hogy a Kúria tévesen ítélte meg azt, hogy a magánvádló jogi személy törvényes képviselője a büntetőeljárás során megvalósult-e. Az indítványozó az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének vonatkozásában azt kifogásolta, hogy a Kúria az elkövetési magatartás értékelésekor – az MNB határozatától és a bírói gyakorlattól eltérően – nem tekintette a panaszjog gyakorlása körébe vonhatónak az eljárás tárgyát képező kijelentéseket, önkényesen eltekintett a valóság bizonyításától, a tényállítás és értékelés elhatárolásától, továbbá a bírói gyakorlattól eltérően jogi személy sérelmére állapította meg a becsületsértés vétségének elkövetését.
- [29] Az Alkotmánybíróság ezekkel összefüggésben rámutat, hogy következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói jogértelmezést jellemzően akkor vonhatja érdemi alkotmányossági felülvizsgálat alá, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}.
- [30] Mindezek oka, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban garantált jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Erre figyelemmel a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3220/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [31] Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, okszerűtlennek és magára nézve sérelmesnek tartja, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem értékelhető alkotmányossági kérdésnek. Jelen ügyben is emlékeztetni szükséges arra, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {lásd hasonlóan például: 3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]; 3493/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]; 3493/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben rámutat, hogy kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel. Annak megítélése, hogy a magánvádló törvényes képviselete megfelel-e a törvényben foglalt feltételeknek, továbbá az, hogy a konkrét esetben megvalósultak-e a rágalmazás illetve becsületsértés vétségének tényállási elemei és a büntetőjogi felelősség megállapításának feltételei fennállnak-e, olyan szakjogi kérdésnek minősül, melynek megítélése nem az Alkotmánybíróság, hanem az ügyben eljáró rendes bíróságok hatáskörébe tartozik.
- [33] Az indítványozó által előadott érvek ezért az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem vetik fel a Kúria döntését érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ekként azok vizsgálata az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [34] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. június 16.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró